

Ἄλλα καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς καλῆς καὶ στερεᾶς καὶ οἰκονομικῆς ἐν ταύτῳ κατασκευῆς τῶν νεωτέρων οἰκοδομῶν ὡς καὶ τοῦ ἐπιτυχοῦς κανονισμοῦ τῶν ἐν αὐταῖς ἀπαραιτήτων ἔργων ἐξυγιάνσεως, ἀερισμοῦ, φωτισμοῦ, ὑδρεύσεως, θερμάνσεως κλπ. ἀπαιτοῦνται γνώσεις ἐπιστημονικαὶ καὶ τεχνικαὶ πολλαὶ καὶ ποικίλαι ἄς μόνον οἱ ἐν εἰδικαῖς Σχολαῖς ἐπὶ πολλὰ ἔτη σπουδάζοντες δύνανται ν' ἀποκτήσωσιν.

Πλείστας θὰ ἠδυνάμεθα ν' ἀναφέρωμεν καταστροφὰς καὶ δυστυχήματα προελθόντα ἐξ ἀγνοίας τῶν στοιχειωδεστέρων κανόνων τῆς Μηχανικῆς ἢ κακῶν ὑπολογισμῶν ἐν ταῖς κατασκευαῖς τῶν οἰκοδομῶν. Ἐφ' ὅσον δὲ τῶν νέων ἐν Ἑλλάδι ἐκτελουμένων κτιρίων αἱ διαστάσεις καὶ εἰς ἐπιφάνειαν καὶ εἰς ὕψος ἀξιάνουσιν, ἔφ' ὅσον ἐπομένως τῶν κτιρίων τούτων καὶ αἱ θεμελιώσεις ἀπαιτοῦσιν ἐπιστημονικὴν διευθέτησιν καὶ αἱ ἐπενεργοῦσαι ἐπὶ τῶν διαφορῶν μερῶν τοῦ ἔργου δυνάμεις ἐπακριβῶς πρέπει νὰ ὑπολογίζωνται χάριν αὐτῆς ταύτης τῆς ἀσφαλείας τοῦ ἔργου, ἐπὶ τοσοῦτον πρέπει τὸ Κράτος νὰ γίνηται ἀπαιτητικώτερον μὴ ἐπιτρέπον πλέον τὴν ἀνάμειξιν εἰς τοιαῦτα ἔργα ἐκείνων οἵτινες ἐλάχιστα πρὸς τοῦτο ἔχουσιν ἐπιστημονικὰ καὶ τεχνικὰ ἐφόδια.

Ἐπιβάλλεται ἐπομένως ἡ ταχυτάτη τροποποίησις τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου ὁ Ἑλλη. Πολυτεχν. Σύλλογος κατήρτισεν ἐπιτροπὴν, ἣτις ἐπισταμένως μελετήσασα τὸ ζήτημα ὑπέβαλεν αὐτῷ τροποποίησιν τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου, ἣν ὁ Σύλλογος ἀπεδέχθη ὁμοφώνως καὶ τῆς ὁποίας ἀντίγραφον λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν Ὑμῖν παρακαλοῦντες ὅπως εὐαρεστούμενος προκαλέσητε τὴν ἐπ' αὐτῆς ψήφον τῆς Βουλῆς ἵνα καταστή Νόμος τοῦ Κράτους.

Εὐπειθέστατοι

Ὁ Πρόεδρος
ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΡΔΕΛΛΑΣ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
ΝΗΙΑΣ Ι. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

ΑΔΕΙΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

Ἄρθρον μόνον

Πρὸς ἐκδοσιν ἀδείας ἀνεγέρσεως, ἀνακαινίσεως ἢ μεταρρυθμίσεως οἰκοδομῆς εἰς πόλεις καὶ κώμας ὧν ἡ ρυμοτομία κανονίζεται δι' ἐγκριμέ-

νον σχεδίου, ἀπαιτεῖται ἡ ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος σὺν τῇ σχετικῇ αἰτήσει ὑποβολὴ τῶν διαγραμμάτων τῆς οἰκοδομῆς εἰς διπλοῦν πρὸς θεώρησιν τούτων ὑπὸ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ἢ κώμης Μηχανικοῦ.

Τὰ διαγράμματα οἰκοδομῆς, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ ὑπολογισμοὶ διαφόρων μερῶν αὐτῆς, συντάσσονται ὑπὸ πτυχιούχων ἢ ἀποφοίτων ἀνεγνωρισμένων ἀνωτέρων εἰδικῶν σχολῶν Μηχανικῶν ἢ Ἀρχιτεκτόνων, ἢ πτυχιούχων τῆς Παλαιᾶς Σχολῆς τοῦ ἐνταῦθα Μετσοβείου Πολυτεχνείου, εἰς οὓς μετὰ ἔλεγχον τῶν πτυχίων ἢ τῶν πιστοποιητικῶν ἀποφοιτήσεως ἐπετράπη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ τοιαύτη ἐξάσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἄδεια οἰκοδομῆς παρὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἐκδιδόμενη εἶναι ἄκυρος, αἱ δ' ἐκ τούτου συνέπειαι εὐθύνουσι τὸν ἐκδόντα Μηχανικόν.

ΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΤΟΥ κ. Φ. ΝΕΓΡΗ

Αἱ ἐργασίαι τοῦ κ. Φ. Νέγρη ἐπὶ γεωλογικῶν ζητημάτων ἐν γένει καὶ δι' ἐπὶ τῆς κατὰ τὰ τελευταῖα γεωλογικὰ ἔτη μεταβολῆς τῆς στάθμης τῆς θαλάσσης εἶνε γνωστόταται τοῖς συναδέλφοις, ἐν τῷ περιοδικῷ τούτῳ πολλάκις γενομένου λόγου ἐπ' αὐτῶν. Ἄλλα καὶ ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ κύκλῳ τῆς Εὐρώπης ἡ ἐργασία τοῦ ἐπιφανοῦς συναδέλφου δὲν παρήλθεν ἀπαρηγήτος, πολλῶν γεωλόγων καὶ ἄλλων ἐπιστημόνων ὑποστηριζάντων τὰ πορίσματα ταύτης καὶ ταχθέντων μετὰ τῆς γνώμης τοῦ κ. Φ. Νέγρη· εἷς τούτων εἶνε καὶ ὁ H. de Parville, δημοσιεύων ἐσχάτως ἐν τῇ «Journal des debats» τὰ ἔξης ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν πρό τιος κοινοποιηθεισῶν ὑπὸ τοῦ κ. Νέγρη νέων ἀποδείξεων τῆς ὑπ' αὐτοῦ ὑποστηριζομένης μεταβολῆς τῆς στάθμης τῶν θαλασσῶν.

Κατὰ χρόνους παρῳχημένους εἶνε γνωστὸν ὅτι αἱ θάλασσαί καὶ αἱ χέρσοι κατήλθον εἰς ἀγῶνας ἐπιμόνους καὶ πολυχρονίους. Οἱ ἀγῶνες οὗτοι ἔπαυσαν; Εὐρισκόμεθα ὠρισμένως εἰς περίοδον ἡσυχίας. Ἄλλα τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι ἡ εὐστάθεια τῆς σφαίρας ἔφθασε τὸ τέλειον. Ἀκόμη καὶ σήμερον βεβαιοῦνται καταβυθίσεις καὶ ἐξάρσεις, κινήσεις αἵτινες ἀποδεικνύουσιν ὅτι κατὰ τὸ μέλλον θέλει μεταβληθῆ ἡ ἐξωτερικὴ μορφή τῆς γῆς. Ὁρισμένα παρῳαία βυθίζονται ὑπὸ τὰ ὕδατα, ἄλλα ὑψοῦνται ἄνω τούτων, μὴ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τῶν ἠφαιστειογενῶν φαινομένων ὧν ἡ ἐργασία δὲν ἔπαυσε κατὰ τὰς ἀσθενεῖς ζώνας. Εἶνε ἀναντιρρητὸν ὅτι ἀπὸ τῆς

ιστορικῆς ἐποχῆς μεγάλοι μεταμορφώσεις ἔλαβον χώραν. Οὕτω ἡ στάθμη τῆς Βαλτικῆς ὠρισμένως μετετοπίσθη ἀπὸ δύο αἰώνων. Ἀπαντῶνται ἀνδροειδῆ θαλασσογενῆ πεδία ἐπὶ ὕψους 200 μ. ἐπὶ τῶν γαλλικῶν ἀκτῶν ἀνακαλύπτουσι καταβυθίσεις καὶ ἀνεξάρσεις τῶν παραλίων, κ.λ.π.! Μιᾶ λέξει, ἡ στάθμη τῶν ὑδάτων μεταβάλλεται καὶ μετεβλήθη ἀπὸ τῶν ιστορικῶν χρόνων.

«Ἐν τῇ Μεσογείῳ ἐπὶ τῶν αἰγυπτιακῶν, τῶν μικρασιατικῶν, τῶν ἰταλικῶν, τῶν ἑλληνικῶν, τῶν γαλλικῶν καὶ τῶν τυνισιακῶν ἀκτῶν ἐξακριβοῦται ἡ μεταβολὴ αὐτῆς τῆς στάθμης; Διακεκριμένος γεωλόγος, μαθητῆς τῆς ἐν Παρισίοις Ecole Polytechnique καὶ τῆς Ecole des Mines, ὁ κ. Φ. Νέγρης, πρόφην ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ πολλοῦ χρόνου καταγίνεται ὅπως διὰ πολυπληθῶν ἀποδείξεων βεβαιώσῃ τὴν μεταβολὴν τῆς στάθμης τῆς Μεσογείου, καὶ κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἀπὸ τοῦ 8ου αἰῶνος π. Χ. ἡ στάθμη αὐτῆς ὑψώθη κατὰ 3 ἕως 3,5 μ.

«Αἱ ἔρευναι τοῦ κ. Νέγρη εἶνε κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον ἐνδιαφέρουσαι καθ' ὅσον πρὸ αὐτοῦ καὶ δὴ καὶ σήμερον ἔτι ὑποστηρίζουσιν ὅτι ἡ στάθμη τῆς Μεσογείου παρέμεινεν ἡ αὐτὴ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἀφ' ἧς ἡ παροῦσα γεωλογικὴ περίοδος ἤρξατο, ἐξαιρουμένων ἐννοεῖται τοπικῶν τινῶν καθιζήσεων.

«Ὁ Suess ὅστις ἐθεμελίωσεν ὅλην τὴν σύγχρονον γεωλογίαν, ἐβεβαίωσε τὴν σταθερότητα τῆς θαλασσίας στάθμης ἀπὸ τῶν ιστορικῶν χρόνων. Οὕτω εὐρίσκειται τις σήμερον ἐνώπιον δύο γνωμῶν ἀντιθέτων. Ὁ κ. Cayeux καθηγητῆς ἐν τῇ Ecole des Mines μετέβη εἰς Ἑλλάδα ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ μελετήσῃ ἐπὶ τόπου τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ κατέληξε νὰ παραδεχθῆ ἐπίσης τὴν σταθερότητα τῆς στάθμης. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἀφ' ἧς ὁ ἄνθρωπος ἀνεφάνη, ἡ στάθμη τῆς Μεσογείου οὔτε ἀνυψώθη οὔτε κατέπεσεν ἔστω καὶ κατὰ ἓν ἑκατοστόν. Ὅθεν ἀσυμφωνία εἰς τὰς γνώμας καὶ συζητήσεις· ἐπειδὴ δὲ τὸ ζήτημα εἶνε ἐνδιαφέρον, θέλομεν ἐκθέσει κατωτέρω συντόμως τὰ ὑπὲρ καὶ κατὰ ἑκάστης τῶν ὑποθέσεων. Ὁ κ. Cayeux ἐξετάζων τὰς ἀκτὰς τῆς Δήλου εὗρε θαλασσογενῆ καθιζήματα, ἄμμους, κροκάλας, κογχύλια, συντρίμματα πηλίνων κατασκευασμάτων εἰς τὴν σημερινὴν στάθμην τῆς θαλάσσης; τὰ καθιζήματα ταῦτα ὑπῆρχον ἤδη κατὰ τὸν ὄγδοον αἰῶνα πρὸ τῶν σημερινῶν χρόνων, διότι ἐν αὐτοῖς εὐρίσκει τις θραύσματα πηλίνων ἀγγείων ὑπὸ τὸ περίφραγμα τοῦ Ἱεροῦ καὶ ὑπὸ τὴν Ἀγοράν, οἰκοδομήματα κατασκευασθέντα κατὰ τὸν ἐνδέκατον π. Χ. αἰῶνα· ἄρα αἱ ἀρχαῖαι ὄχθαι εὐρίσκοντο εἰς τὴν σημερινὴν στάθμην.

«Ὁ κ. Νέγρης παρατηρεῖ ἐπὶ τούτων ὅτι θὰ ἦτο περίεργον οἱ ἀρχαῖοι, οἵτινες συνήθως ἐξέλεγον μετὰ μεγίστης προσοχῆς τὴν τοποθέτησιν τῶν οἰκοδομημάτων αὐτῶν, νὰ ἀνεγείρωσι κτίρια τῆς σπουδαιότητος τοῦ περιφράσσοντος τὸ Ἱερὸν τοίχου καὶ τῆς στοᾶς τοῦ Φιλίππου ἐπὶ στρώματος ἄμμου ὑπὸ τοῦ κύματος καταβροχόμενης. Φρονεῖ δὲ ὅτι τὰ θαλασσογενῆ ταῦτα καθιζήματα ἐφ' ὧν ἐθεμελιώθησαν τὰ μνημονευθέντα οἰκοδομήματα, ἐσημάτιζον παράκτια στρώματα ἔξω τῆς στάθμης τῆς θαλάσσης, μεταγενέστερον βυθισθέντα. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, πρὸ 2500 ἕως 3000 ἐτῶν, τὰ θαλάσσια ταῦτα καθιζήματα θὰ εὐρίσκοντο 3—3,5 μέτρ. ἄνω τῆς θαλάσσης.

«Οἰκοδομήματα βυθισθέντα ὑπὸ τὴν στάθμην τῆς θαλάσσης ἀπαντῶνται συχνάκις ἐν Δήλῳ, τοῦθ' ὅπερ εἶνε ὑπὲρ τῆς γνώμης τοῦ κ. Νέγρη. Ἀλλὰ ὁ κ. Cayeux δὲν παραδέχεται ταῦτα, φρονῶν ὅτι τὰ ἐν λόγῳ οἰκοδομήματα κατεσκευάσθησαν ἀπ' ἀρχῆς ἐν τῷ ὕδατι, διότι δὲν ἀνευρίσκονται ὁδοὶ προσπελάσεως ἐπὶ τῆς χέρσου. Ἀλλὰ διατί τότε αὐτὴ ἡ ἀγάπη πρὸς οἰκοδομήματα ἐν θαλάσῃ ἀνεγείρομενα, κατασκευῆς δυσχεροῦς καὶ δαπανηρᾶς, ἀφ' οὗ ὑπῆρχε τόση θέσις διὰ τὴν ἐν ξηρᾷ οἰκοδόμησιν; Ἄλλως τε καὶ ἀλλαχῶ ἀπαντῶνται οἰκήματα ὑπὸ τὴν θάλασσαν ὡς ἐν Ἐλευσίνῃ, Κεγχραεῖς, Ἐπιδαύρῳ κλπ. Μήπως ὁ τρόπος τῆς ὑπὸ τὸ ὕδωρ οἰκοδομήσεως εἶχε γενικευθῆ; Ἀλλὰ τοῦτο δυσκόλως εἶνε δυνατόν νὰ γίνῃ παραδεκτόν.

«Ὁρισμένα δὲ παρατηρήσεις τοῦ κ. Νέγρη εἶνε μεγάλης ἀξίας. Μεταξὺ τῶν ὑπὸ τὴν θάλασσαν βεβυθισμένων ἑρειπίων τῆς Ἐπιδαύρου ἐν Ἀργολίδι, εὐρίσκονται εἰς βάθος 2 μ. ὑπὸ τὸ ὕδωρ πίθοι πήλινοι ἐν τῷ μέσῳ περιφραγμάτων ἐκτιμῶν, προσομοιωζομένων πρὸς θεμέλια οἰκῶν. Πῶς πίθοι προωρισμένοι διὰ τὴν ἀποθήκευσιν σίτου ἢ ὑγρῶν ἐγκατεστάθησαν ὑπὸ τὸ ὕδωρ; Εἶνε πολὺ λογικώτερον νὰ παραδεχθῆ τις ὅτι μεταγενεστέρως τὸ ὕδωρ κατεκάλυπεν αὐτούς.

Ἐπίσης ἐν τοῖς ἑρειπίοις τῶν Κεγχραῶν ἐπὶ τοῦ Σαρωνικοῦ· ὁ σοφὸς καθηγητῆς τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Ἀθηνῶν κ. Λαμπάκης ἐμελέτησε τὸν ἀνατολικὸν τοῦτον λιμένα τῆς ἀρχαίας Κορίνθου. Παρατήρησε δ' εὐκρινῶς ἐν αὐτῷ ἐπὶ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης πλάκας τάφων. Ὁ κ. Νέγρης ἤδη εἶχεν ἀναφέρει περὶ τάφων ἐσκαμμένων ἐν τῷ βράχῳ καὶ εὐρισκομένων νῦν ὑπὸ τὴν θαλασσίαν ἐπιφάνειαν· οὕτω ἐν Πειραιεὶ, Μήλῳ, Κρήτῃ. Παραδείγματα ἀνάλογα εὐρίσκονται ἐν Βοσπόρῳ, ὁ πύργος τοῦ Λεάνδρου, μέγας τοῖχος ἐν Αἰγίγῃ κατὰ τὸ ἡμισυ βεβυθισμένος.

Ὁ κ. Νέγρης ἐπίσης ἐρωτᾷ διὰ ποῖον λόγον ἐγκατέστησαν τὸ τοῖχος τοῦ Γυθείου ἐπὶ τῆς χερσονήσου τοῦ Ταινάρου εἰς ἀπόστασιν 200 μ. ἀπὸ τῆς σημερινῆς ἀκτῆς καὶ εἰς βάθος 2,50 μ. ὑπὸ τὸ ὕδωρ. Καὶ ἄλλαι παρεμφερεῖς περιπτώσεις ἀναφέρονται ὑπὸ τοῦ κ. Νέγρη ἐν τῇ τελευταίῳ δημοσιευθείσῃ ἀνακοινώσει του (Delos et transgression actuelle des mers).

«Ἐναντι τῶν ἐπιχειρημάτων τούτων ὁ κ. Cayeux ἀντιτάσσει μικρὰς μετατοπίσεις ἕξ ὀλισθήσεων καθιζήσεων ἢ καταβυθίσεων τοπικῶν. Ἐν τούτοις δὲν φαίνεται ὅτι τὰ μνημεῖα ἢ τὰ οἰκήματα τὰ ὑπὸ τὴν θάλασσαν εὑρεθέντα ὑπέστησαν ποτε καθιζήσεις ἢ καταβυθίσεις. Καὶ δὴ τοσοῦτω μᾶλλον καθ' ὅσον οἱ τοῖχοι αὐτῶν ὑπὸ τὸ ὕδωρ κατέχουσι τὴν ἀρχικὴν κατακόρυφον αὐτῶν θέσιν ἄνευ τινος ἀποκλίσεως, καὶ τοῦτο ἐφ' ὅλης τῆς ἀκτῆς.

«Οὕτω ὁ κ. Νέγρης συμπεραίνει μετὰ μείζονος ἢ ἄλλοτε βεβαιότητος ὅτι αἱ ἀκταὶ τῆς Μεσογείου κατεβυθίσθησαν ὑπὸ τὸ ὕδωρ κατὰ 3 ἕως 3,5 μέτρα.

«Ἐν τοσοῦτω ἡ γνώμη τοῦ κ. Cayeux συμφωνεῖ μετὰ τῆς τοῦ Suess ὅστις ἐβεβαίωσε τὴν σταθερότητα τῶν παραλίων ἀπὸ τῶν ἱστορικῶν χρόνων, στηριζόμενος ἐπὶ διαφορῶν παρατηρήσεων ὡς π. χ. ἐπὶ τῆς ὑπάρξεως ἐπιπέδου ταινίας καὶ σειρᾶς παρακτίων σπηλαίων συνοδουσῶν τὰ σημερινὰ παράλια καὶ δὴ ἐπὶ τῶν σπηλαίων τοῦ ἀκρωτηρίου Grosso μεταξὺ τοῦ κόλπου τῆς Μεσσηνιαίας καὶ τοῦ τῆς Λακωνίας: αἱ Θυρίδες τοῦ Θουκυδίδου ἔσκαμμένοι ἐν στάθμῃ σταθερᾷ ἀπὸ δισχιλίων ἐτῶν.

«Ὁ κ. Νέγρης ὅστις ἐπεσκέφθη τὰ μέρη ταῦτα παραδέχεται ὅτι ἔλαβον χώραν ἐνταῦθα γιγάντιαι καταπτώσεις τῆς χέρσου παρασύρασαι κατὰ τὴν καταβύθισιν ταύτης τὰ παράκτια σπήλαια, οὕτως ὥστε τὰ σήμερον παρατηρούμενα σπήλαια δὲν εἶνε τὰ πρὸ δισχιλίων ἐτῶν ἀλλὰ νέα ἀδιακόπως ὑπὸ τοῦ κύματος κοιλαινόμενα. Δὲν εἶνε δυνατόν ὅθεν νὰ ὑποστηρῶν τις ὅτι τὰ σημερινὰ σπήλαια δίδουσι τὴν στάθμην τῶν παλαιότερων.

«Ἄλλο ἐπιχείρημα τοῦ Suess εἶνε τὸ ἀμετάβλητον τῆς κλίσεως τοῦ Νεῖλου ἀπὸ τῶν ἱστορικῶν χρόνων. Ἄλλὰ εἶνε τοῦτο ἐπιχείρημα; Κατὰ τὸν κ. Νέγρη ἡ στάθμη τῆς θαλάσσης ἀνῆλθε κατὰ 3 μ. ἀπὸ τοῦ ὀγδόου π. Χ. αἰῶνος. Διαφορὰ 3 μέτρων ἀπὸ τῆς διαδρομῆς τοῦ Νεῖλου ἀπὸ Καῖρου μέχρι θαλάσσης, δηλαδὴ ἐπὶ 200 χιλιομέτρων περίπου, εἶνε δυνατόν σαφῶς νὰ ἐκτιμηθῇ; πρόκειται περὶ διαφορᾶς κλίσεως τὸ πολὺ $\frac{1}{50000}$. Ἄλλως τε

πλησιέστατα τῆς θαλάσσης ἀπαντῶνται ἀρχαῖα ἐρείπια παρ' αὐτοῦ τοῦ Suess παρατηρηθέντα καὶ ὧν ὁ Schweinfürth ὑπελόγησε τὴν καταβύθισιν εἰς πλεόν τῶν 2 μ.

«Ὁ κ. Νέγρης καὶ καθ' ὅλων τῶν ἄλλων ἐπιχειρημάτων ἅτινα ὑπὸ τῶν ἀντιφρονούντων παρατάσσονται πειστικῶς ἀντεπεξῆλθεν. Ἐπειδὴ δὲ αἱ καταβυθίσεις φαίνονται σαφέσταται ἐπὶ πασῶν τῶν ἀκτῶν, γενικῶς ἀποδεικνυμένων ὅτι ἔφθασαν τὰ 3 ἕως 3,5 μέτρα ὑπὸ τὴν θαλάσσιαν στάθμην, ὡς παρατηρεῖται ἐν Κεκοβα ἐξ ἀρχαίων ὁδῶν καλυφθεισῶν ὑπὸ τοῦ ὕδατος, ἐπὶ τῶν δαλματικῶν ἀκτῶν, ἐπίσης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἔνθα ὑπὸ τὸ ὕδωρ κατῆλθον οἰκοδομήματα τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου, φαίνεται λογικὸν νὰ παραδεχθῆ τις μετὰθεσιν τῆς στάθμης τῆς θαλάσσης πρὸς τὰ ἄνω.

«Ἐφ' ὅσον τις μόνος δὲν ἐξηρένησε τοὺς διαφοροὺς τόπους ἐν οἷς τὰ φαινόμενα ταῦτα παρουσιάζονται εἶνε δύσκολον νὰ λύσῃ ζήτημα τοσοῦτω πολὺπλοκον. Ἐν τοσοῦτω κλίνομεν νὰ ταχθῶμεν μετὰ τῆς γνώμης τοῦ κ. Νέγρη καὶ νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἀπὸ 3000 ἐτῶν ἡ στάθμη τῆς Μεσογείου ἀνυψώθη κατὰ τινα μέτρα».

Γ. Π. Β.

ΟΙ ΑΤΜΟΣΤΡΟΒΙΛΟΙ

Δυναμικὴ καὶ κινητικὴ ἐνέργεια. Ἐνέργεια δύναται νὰ ὑφίσταται ὑπὸ δύο μορφάς, ὡς δυναμικὴ ἐνέργεια καὶ ὡς κινητικὴ. Π. χ. κατὰ τὴν ἐκπυροσκορότησιν πυροβόλου ἢ χημικὴ ἐνέργεια, ἢ ἐν τῇ πυρίτιδι ὡς δυναμικὴ περιλειομένη, μεταφέρεται εἰς τὸ βλήμα ὡς κινητικὴ ἐνέργεια.

Ὅθεν, οἱ κινητῆρες, οἱ μετασχηματίζοντες τὰς φυσικὰς ἐναποθηκένους ἐνεργείας καταλλήλως πρὸς βιομηχανικὴν χρῆσιν, χρησιμοποιοῦσιν ἐνέργειαν ὑπὸ τὰς δύο ταύτας μορφάς. Οὕτω καὶ διὰ τῆς θερμότητος, ὡς πηγῆς ἐνεργείας, δύο τύποι ἐπίσης κινητῶν δημιουργοῦνται, ἀναλόγως τῆς μορφῆς, ὑφ' ἣν χρησιμοποιεῖται ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐργαζομένου διαμέσου, ὡς εἶνε ὁ ὕδρατμός, τὸ ἀέριον κλπ.

Εἰς τὰς ἀτμομηχανὰς μετ' ἐμβόλων ὁ ἀτμός, εἰσαγόμενος εἰς τὸν κύλινδρον πρὸς τὴν μίαν πλευρὰν τοῦ ἐμβόλου, ὠθεῖ τοῦτο διὰ τῆς πιέσεώς του, διαρκούσης τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τῆς ἀποτονώσεως: εἰς τὸ ἄκρον τῆς διαδρομῆς ἢ κίνησις ἀντιστρέφεται, ὁ ἀτμός, εἰσαγόμενος εἰς τὴν ἄλλην πλευρὰν τοῦ ἐμβόλου ὠθεῖ τοῦτο ὀπίσω, ἢ δὲ παλινδρομικὴ αὕτη κίνησις